

EEN GESLAAGDE MIXTOUR

Het jaar 2017. In heel Duitsland is niet-gereguleerd offroad- en endurorijden verboden. In heel Duitsland? Neen, in een Oostelijk deel van het land wonen lieve mensen die alle twee- en vierwielende offroadrijders een 'thuis' bieden.

BEGINNENDE DUISTERNIS

We zijn al negen uur onderweg. De dansende lichtbundels van de koplampen wijzen ons de weg in de beginnende duisternis. Het woud dat we doorkruisen neemt stilaan het laatste zonlicht weg. Het kleine groepje enduro, ATV en quadrijders is onderweg naar de slaappleaats. In gedachten is iedereen nog bij de ervaringen van de trip van vandaag en die ervaringen zijn legio hier in Mecklenburg-Vorpommern, in de buurt van Boitzenburg. Het is bijna niet te geloven maar we beëindigen zowaar de eerste van twee rijdagen en daarmee ook een tour van goed 200 kilometer. Offroad! En zonder dat we ook maar een etappe dubbel moesten doen. Het moet gezegd worden, het noordoosten van Duitsland is niet dicht bezaaid met infrastructuur. Daar zorgde de voormalige DDR-regering wel voor. Deels omdat het hele gebied tegen de 'vijand in het westen' liefst open zone bleef. Daarom zijn de talrijke bos-, veld-,

en landwegen vaak de enige verbinding tussen de slaapdorpjes met hun rode bakstenen huisjes. En toch zijn het allemaal officiële wegen. Voor de deelnemers aan de toepasselijk genaamde tour 'Kriskras door Mecklenburg' een geluk. En zelfs bijna niet te geloven voor mensen uit andere bondsrepublieken. We bereiken ons onderkomen in het donker. Nog zo iets, dit was vroeger een politie academie, vandaag dient het als vakantiedomein met gastronomie en slaappleaats in de voormalige slaapzalen. Goed gerestaureerd, gezellig zelfs en perfect om minstens een dag te genieten en uit te rusten.

LAND EN MENSEN – LANDSCHAP EN RIJPLEZIER

Terwijl er thuis bij het ontmoeten van een boswachter hooguit een flauw handje omhoog gaat, is dat hier eerder een enthousiaste zwaai van een volledige arm. Uitgevoerd vanuit een Lada Niva. Ja, zo gaat dat hier. Zelfs een ouder koppel brengen we niet van de wijs. Een korte ontmoeting mondt uit in een uiteenzetting over de mooie natuur en de al dan niet gebruikte voertuigen om er doorheen te rijden. Niemand die we ontmoeten vraagt wat we hier te zoeken hebben. Wel wensen ze ons stevast een fijne rit. Altijd bereid te helpen ook. Een plaatselijke bakker helpt ons verder met een laatste restje benzine uit z'n grasmaaiër terwijl z'n vrouw ons heerlijk gebak voorschotelt. Want het benzinestation hadden we wellicht niet meer gehaald op onze eigen benzinevoorraad. Buiten in het wijde landschap zijn we vrijwel alleen. In een bos of van een zandduin stortend. En afwisselend met net geen toereikende bodemspeling.

Op de droge stukken blijft een halve zandstorm achter terwijl de eerder natte gedeeltes zowaar langzaam

en moeilijk te doorkruisen zijn. Wat de mensen hier meer dan 25 jaar geleden met hun Trabis moesten

doen, het blijft gespreksstof aan menige tafel. In de wouden vind je smalle passages en uitdagende

tracks, op de open vlaktes lijkt het wel cruisen. Aan ons touringtempo is het allemaal een avontuur.

GEMIXTE GROEP

En dat avontuur ontbreekt evenmin op dag twee. Tijdens een doortocht in een bepaald gebied moeten sommigen de allroad-stand inschakelen. Zelfs op de officiële wegen is het soms een uitdaging en heb je best een gids mee. Wij volgen Jochen Ehlers,

de baas van Endurofunts. Zijn jarenlange ervaring laat duidelijk blijken dat we steeds met respect voor de omgeving en natuur onderweg moeten zijn. En hij weet als de beste waar we wel of niet kunnen rijden afhankelijk van de omstandigheden. Bijvoorbeeld ook wanneer we in jachtgebied onderweg zijn. Hij maakt er ons attent op dat we allemaal het 'gezicht' van de quads scene zijn. Want niemand hier wil dat deze

vorm van ontspanning verboden zal worden of onder de strenge regels van de overheid komt te vallen.

WIJ KOMEN TERUG

Zoals verwacht rijdt onze groep met zowel twee- als vierwielaars. Wij wilden het ook eens proberen. En dat is bijzonder goed meegevallen want we hebben allen hetzelfde doel. Waar de enduro's nog probleemloos verder kunnen hebben de grote quads het

wel wat moeilijker. Het gewicht weet je wel. Maar je geraakt er toch met een beetje inspanning. Intussen bewonder je de omgeving, met de oude kastelen en herenboerderijen. Bovendien kom je ook culinair niets te kort in de fijne eetgelegenheden. Samengevat een goede mix op onze mix-tour. Wij komen zeker nog eens terug. x

